मञ्जूषां तां च गङ्गायां तथा 'एव 'ऊर्ध्वस्थदीपिकां
कृत्वा तत्याज निक्षिप्य घोरं वानरम् अन्तरे । 45
गते ऽथ तस्मिन् संप्राप्तकन्यारत्ने नृपात्मजे
आययुस् तस्य चिन्वन्तः शिष्याः प्रव्राजकस्य ते । 46
ददृशुस् तां च मञ्जूषां गृहीत्वा तस्य च 'अन्तिकं
निन्युः प्रव्राजकस्य 'एनां, सो ऽथ हृष्टो जगाद तान् । 47
एको ऽहं साधये मन्त्रम् आदाय 'एताम् इह 'उपरि,
अथ तूष्णीं च युष्माभिः शयितव्यम् इमां निशां । 48
इत्य् उक्त्वा तां स मञ्जूषाम् आरोप्य मठिकोपरि
स परिव्राड् विवृतवान् बणिक्कन्याभिलाषुकः । 49
ततश् च तस्या निर्गत्य वानरो भीषणाकृतिः
तम् अभ्यधावत् स्वकृतो मूर्तिमान् इव दुर्णयः । 50
स तस्य दशनैर् नासां नखैः कर्णौ च तत्क्षणं
चिच्छेद पापस्य कपिर् निग्रहज्ञ इव क्रुधा । 51
तथाभूतो ऽथ स ततः परिव्राड् अवतीर्णवान्,
यत्नस्तम्भितहासाश् च शिष्यास् तं ददृशुस् तदा । 52
प्रातर् बुद्ध्वा च तत् सर्वं जहास सकलो जनः,
ननन्द स बणिक् सा च तत्सुता प्राप्तसत्पतिः । 53

Digitized by Google